

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uru vočer. — Obojino izdanie stane: na jeden mesec f. — 30, izven Avstrije f. 1.40 na tri meseca : : 2.00 : : 4.00 na pol leta : : 5.00 : : 8.00 na vse leto : : 10.00 : : 16.00 Na sredobbe brez prilagojene naročalne se ne jomlja cenzur.

Poznanične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 avt., v Gorici po 20 avt. Sobotno večerno izdano v Trstu 20 avt., v Gorici 40 avt.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Podgora, ne „Piedimonte“.

Interpelacija poslanca dr. Gregorčiča, Alfreda grofa Coroninija in tovaršev na njegovo ekselenco, gospoda ministra za notranje stvari.

Zivlj, ki niso zadovoljni z južnimi mejami države, hoteli bi povspomnili korekturo istih tudi s tem, da delajo na to, da prevajanjem in pačenjem slovenskih krajevnih in osebnih imen pokajojo tamošnje okolice kot italijsko pokrajinu in prebivalce iste kot potomce ustanoviteljev Rima. Iz tega prispevanja je nastalo zaznamovanje Piedimonte na slovenski kraj Podgora pri Gorici, katero zaznamovanje so v najnovejšem času navlačišči in razdirili lidovski listi v veliko nevoljo tamošnjega slovenskega prebivalstva.

Vsi sled pritožbe obdinskega urada v Podgori, da se namreč nekaj časa sem v javnosti, celo v počtem prometu, mesto krajne imena Podgora rabi zaznamovanje Piedimonte, izdal je c. k. namestništvo v Trstu na vse c. k. okrajna glavarstva avstrijsko-ilirske Primorske, na c. k. političko ekspozituro na Krku, na c. k. policijsko ravnateljstvo v Trstu, na mestne magistrate v Trstu, v Gorici in v Rovinju ter na trgovsko in obrtno zbornico v Gorici okrožnico s dne 11. januvarja 1891. leta, št. 18.048 ex 1890, v kateri je rečeno doslovno:

„Ker to poslednje krajevno zaznamovanje (Piedimonte namreč) ni vpunjeno ni v sestavko ljudskega štetja, ni v uradne sezname krajev, opozarjajo se zgornje oblasti, da se jim je v občevanju z imenovano občino posluževati izključljivo uradno jeji pripomnanega imena Podgora. — S c. k. počtem in brzojavnim ravnateljstvom se je določila odredba, da je s počtemi posiljavami s prvo omenjenim zaznamovanjem kraja postopati tako, kakor da istih ni mogoče dostaviti radi nedostatnega naslova in da je iste vratiči tja, kjer so bili oddani na pošto, v ta namen, da se prav osnači kraj, kamor se namenjene.“

Slovensko prebivalstvo v Podgori in v ostalih slovenskih občinah poknečene grofije Goriške in Gradiščanske, ki je z onim v Podgori jednega mišljenja in jednega srca, pozdrivilo je z veseljem to naredbo c. k. namestništva, meni, da smo smatrati isto kot jamstvo, da c. k. vlada po zaslugi pristne irredento, osiroma, da obvaruje Slovence pred nadaljnji takim nasilevom. A kmalu, žal, moralo se je uveriti, da se je varalo v svojem opravdenem pridakovjanju.

C. k. vlada je vse gori navedeni načrbi c. k. namestništva tržaškega, vse se stavkom ljudskega štetja občine Podgora in c. k. okrajnega glavarstva za okolico Goriško, vse izrecni volji in poleg protesta občine, ne da bi imela v to kakov pameten razlog, in vse dejetvu, da je zaznamovanje Piedimonte za slovenski kraj narodno-političke, vznemirjajoče hrvi, vendar dala vpreneti isto v splošni seznam krajev za l. 1892., in sicer v oklepnu, in pozneje v posebni repertorij krajev avstrijsko-ilirske Primorske, in tu na prvo mesto. Občina Podgora je dne 23. avgusta t. l. zopet protestovala proti rabi takega krajevnega zaznamovanja, ne da bi bila dobila kakov odgovor dosedaj.

Slovensko prebivalstvo v Podgori in prebivalstvo poknečene grofije Goriške in Gradiščanske smatra, da se mu je z tem, da se je krajevno zaznamovanje Piedimonte vprejelo v uradni seznam krajev avstro-ilirske Primorske, prizadela sramota, kakoršne ni saslužilo, smatrata kot razčaljenje narodnega in dinastično-patriotičnega čutstvovanja svojega, kot izvajanje, ki postaja tem nevarnejše, čim dalje traja.

Kakor da ne bi že irredentna sama skr-

bela za to, da ne zmanjka gradiva za národne prepire, povspomnju pa še državna oblast se svojimi odredbami gibanja, o katerih je težko misiliti, da so na korist države.

Zato si dozvoljujejo podpisani povprašati njegovo ekselenco, gospoda ministra za notranje posle, nastopno:

„1. Na kaki podlagi se je vpunjelo zaznamovanje Piedimonte v uradne sezname krajev avstrijsko-ilirske Primorske?“

2. Hode-li njegova ekselenco vzdržati naredbo c. k. namestništva tržaškega z dne 11. januvarja 1891., št. 18.048 ex 1890 in vseled tega dati izbrisati iz uradnih seznamov krajev avstrijsko-ilirske Primorske zaznamovanje Piedimonte, vpunjeno poleg protesta občine Podgora in v nasprotju se sestavki nizjih oblasti o ljudskem štetju z dne 31. decembra leta 1890.“

Na Dunaju, dne 17. novembra 1894.

Dr. Gregorčič, Alfred Coronini, Pfeifer, Naberger, dr. Ferjančič, Spindler, Romanosuk, dr. Dostal, Borčić, Meznik, Schlesinger, dr. Brzorad, dr. Scheicher, Perić, Thurnher, dr. Slavik, Troll, Blaškin.

Politične vesti.

Državni zbor. (Poslanska zbornica.)

V svoji včerajšnji seji je sklenila poslanska zbornica preiti v podrobno raspravo o vladni predlogi, na dnevajoči razprodaje. Kdor ve, kako se često sleparijo ljudje pot takih „razprodajah“, ko ljudem usiljujejo izležano in ničvredno blago, prepričan je, kako potreben je tak zakon, ki bodo gledali nekoliko na prate raznim interesantnim „trgovcem“. In res so prisnali vsi govorniki, da je potreben tak zakon, izveniši jednega samega: poznanega nemškog liberalnega fotografa se slovenskim imenom — Wrabets. To so mora prisnati nemškim liberalcem, da so dosledni v svojem navdušenju za židovska trgovinska načela, zibajoča se neprestano na ostrini zakona — le malo omahljaj in odprta so — zapora vrata. Gospod minister Schönborn je sicer naglašal, da je novi zakon naperjen le proti nesolidnim kupčijam, ali s tem gotovo ne potolači one, katerim so nesolidne kupčiji pravi in jedini element, v katerem se radi glibljejo.

Vollna preosnova. In zopet so zborovali v nedeljo popoludne in zopet so se razšli po tistem roku: Martin k posvetovanju, Martin od posvetovanja. Ne, stvar postaja že dolgočasna, kajti o nezmožnosti koalicije na vsako pozitivno reformatorično delo imamo dokazov že več kot dovelj. Toda nekaj novega smo vendar izvedeli, kar naj si zapomnijo vse oni, ki pošiljajo saupnice grofu Hohenwartu. Kakor čitamo v dunajskih listih, se ravno ta „slovenski“ poslanec najodločneje poteza za to, da le industrijalni delavec sadobe volilno pravo. Mi smo naglašali že opetovanje, da bi bila to vnebovijoča krivica za vse obrtnike in manjše davkopladevalec, ako bi moral le od strani gledati, kako hodijo na voliče industrijalni delavci. To bi bila krivica, pravimo, naravnost nezaslišano pa je, ako stavljajo take zahteve poslanec, izvoljen v kmetskem okraju.

Dogodki na Ruskem V Parizu so se vrile dne 18. t. m. po vseh hišah božjih reformirane cerkve žalostinske molitve za carsko obitelj rusko.

Iz Peterburga poročajo dne 18. t. m.: Včerajšnje maše zadušnice v katedralki Petra in Pavla udeležili so se car, caricu, princesa Alika, kralj Danski, kralj Grški, nadvojvoda Karol Ludovik, princ Henrik pruski, knez Črnogorski, francoska delegacija itd. Po maši so skazali vse carsko obitelj in druge kneže osebe spoštovanje ostankom pokojnega carja. — Ob 4. uri po-

poludne je bila žalostinska služba božja v katoliški cerkvi.

Dne 18. t. m. je car Nikolaj vpunjel avstrijsko vojaško deputacijo.

Ko se je dne 19. t. m. poslala caricu, ki je v Aničkovem palatu v cerkev, prigodil se je pretresljiv prizor, da se je vse ljudstvo vrglo na kolena, tako, da se je moral voz ustaviti. Redarji so hoteli razgnati ljudstvo, toda carica jim je zabranila to in je raje čakala — zahvaljevaje se na vse strani —, dokler ni ljudstvo samo napravilo poti.

Pogrebne slavnosti so se vrile včeraj po določenem vsporedu. Prisole so ob 10½ ure ter minile ob 1. uri. Krsto so nosili car in veliki knes, inozemske kneže glave pa so sledile. Podrobnosti o teh slavnostih ne moremo priobčiti danes radi nedostatnosti prostora.

Različne vesti.

God Nj. Vel. cesarice slavlja se včeraj v Trstu s slovensko službo božjo, katero je daroval v župni cerkvi Marija pomagaj stolni prot. mag. Šust v prisotnosti škofa mag. dr. Glavinc. Po sv. maši odpela je duhovščina zahvalno pesem. Službo božjo udeležili so se poleg c. kr. namestnika, tudi župan ter drugi zastopniki c. kr. oblasti in gojenke c. kr. deželiske meščanske šole z učiščiljstvom na delu. Po končani zahvalni pesmi odpela je mladež cesarsko pesem.

Poreč. Po svoji neumorni delavnosti, po svojem kremenitem značaju in po svoji osebni ljubeznosti vsem Tržaškim Slovencem predobro znani dr. Konrad Janežič porodil se je v Kamniku dne 19. t. m. z gospodinjo Barbko Medvedovo. Novoporodenecma napravljeno častitke.

Slovenska služba božja. Povodom jutranjega praznika Darovanja Marije Devico (v Trstu „Mati Božja dobrega zdravja“), bodo v cerkvi pri Sv. Mar. Gornji (oo. Jezuitti) slovenska služba božja, pri kateri bodo svirala mestna godba,

Žalostinka služba božja za pok. carja Aleksandra III. Prihodnji četrtek 22. t. m., bodo v tukajnji srbsko-vstočni cerkvi žalostinska služba božja v spomin carja Aleksandra III. Služba božja prične ob 11. uri do poludne.

Ovacija grofu Alfredu Coroniniju. Minolo nedeljo ob 10. uri dop. dospel je poslanec grof Alfred Coronini z Dunaja v Gorico. To priliko je porabilo večje število goriških Slovencov, da priredi neumorno delujočemu poslancu toli prisreno ovacijo, da so so drugi potniki — kakor nam poroča očivideo — kar začudeno zgledovali. Ta krepki pojavi narodne zavesti in iskrene udanosti do pravega zastopnika načelnih koristij, je toliko imponoval tudi navzočim Italijanom, da so kajk okameneli gledali ta prizor. Gola laž je torej, kakor nam odločno zatrjuje naš poročalec, kar trdi sinočni „Il Picc. d. 8.“, da bi bili namreč Italijani krepko reagovali, ali celo udušili omenjeno ovacijo grofu Alfredu Coroniniju.

Šuklje v Krškem. „Slovencu“ poročajo iz Krškega: „Dne 15. t. m. bil je dvorni svetnik g. Šuklje tudi v Krškem. V gostilni g. Gregoriča zbral se je na večer na razgovor sestih šest volilcev, med njimi samo jeden močan. Ne vem, so li Krščani iz stahu pred visokim gospodom doma ostali ali koli?“

Zanimivosti iz izredne skupščine odvetniške zbornice. Odvetnik je akademiko izbran mež in považ po svetu poštevajo odvetnike kot edet narodno inteligencijo. Ako se sestane večje število odvetnikov v važna posvetovanja, tedaj smemo reči: to je o določna družba! Kadarki govore odvetniki, tedaj nam je pričakovati duhoviti misli, kremenitih argumentov in železne logike.

Oglas se računa po tarifu v petitu; za naslove z deblimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vestic. Poslana, osmrtnica in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbah.

Vsi dopisi naj se pošiljajo upravitelju ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovan, kar nefrankovanega se ne sprejema. Kopiji se ne vratajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprojava upravitelj ulica Molino, pectoralni hiš. 3, II. nadst. Odprete reklamacije so proste poštne.

„Edinost je moč!“

Toda gospoda niso le izobraženi možje, ampak oni so tudi pravoslavci — juristi, o katerih je mislite, da poznaajo zakone po črki in po duhu, in da sta jim samoljubje in doveznost za svoj ugled in svojo odvetniško čast prešla tako v meso in kri, da so jim določila zakonov in iz tega izvirajoče jurističko prepričanje visoko vzvišeno nad vso vsakdanje političke in socijalne boje.

Minole sobote so se sešli gospodje člani odvetniške zbornice tržaške v izredno skupščino, o kateri smo poročali tako obširno v denašnjem zjutranjem izdanju. Iz tege poročila hčemo v prihodnjih številkah pod zgornjim naslovom v kratkih noticah naglasiti in na kratko tolmačiti nekoliko važnejših momentov, da se uverijo naši čestiti čitalniki sami o tem, v koliko so gospoda posamični italijanski odvetniki zadostili našim nazorom o vzvišenem in odličnem stanu odvetniščem.

Shoda zaupnih mož udeleži se tudi politično društvo „Edinost“ po svojih odposlancih. Tako je sklenil odbor soglasno. Stališče svoje glede na omenjeni shod smo že označili natančno, pri poznavši brez pogojno potrebo istoga. Nikari pa mislit, da pojdejo naši možje v Ljubljano kot slepi „trabant“ — to označenje je prišlo nekako v modu v dobi slovenskega propira —, ampak isti poneso seboj določena navodila, primerna našim nazorom in našim potrebam. V ta namen izbran je bil v poslednji odborovi seji poseben odsek, kojem je nalog, temeljito proučiti došlo nam resolucije, premeniti ali popolniti iste, ali pa tudi sestaviti povsem novo. Kajti nam velja na vse strani načelo: Clara pacta, boni amici.

Kar pa se dostaja potrebe tacega shoda, ponavljamo še enkrat: kdor je slovenski rođoljub v svojem srcu in ne samo na jeziku, komur je ljubezen do narodne stvari veča, nego pa strast v modsebojnem prepircu, ta mora le željeti, da se snide na shodu lepo število zaresnih, treznih in po svojem slovenskem patriotizmu odličnih mož, kjer naj zasnujejo krepko podlago toli potrebeni in toli pogrošani odločnosti pri narodnem delu.

Boj za slovenske šole. Odlok, s katerim je ministerstvo zavrnilo oba utoka mestnega zastopa Goriškega proti sklepu deželnega šolskega sveta, da se ima v Gorici ustanoviti slovenska mešana štirirazredna šola, se glasi Št. 1172.

Mestnemu šolskemu svetu v Gorici.

Vsoko c. k. ministerstvo za bogočastje in pouk z odlokoma z dne 25. oktobra t. l. ni ugodilo utokoma tamošnje mestne občine in dr. Aleksijsu Rojcu s tovarši proti odloku c. k. deželnega šolskega sveta z dne 24. junija t. l. št. 543, s katerim je bila zaučana ustanovitev javne mešane občne ljudske šole s slovenskim učnim jezikom, in to na podlagi izpodbijanih razlogov.

Mestni svet se s tem pozivlja, da brez odlašanja ukrene vse potrebno za ustanovitev te šole v zmislu tukajnje nespodobite rešitve in da o tem poroča v teklu štirih tednov.

V Trstu, 1. novembra 1894.

C. k. namestnik

Rinaldini, s. r.

„Soča“ pridodaje temu odloku: „Hitro je šlo! Okoli 20. oktobra, ko je govoril z ministrom poslanec dr. Anton Grigorčič, minister še ni imel pred očmi te zadeve. Obljubil je, da jo pospeši. Pet dni pozneje je minister že podpisal odlok, s katerim je bila šola dovoljena tudi od strani ministerstva, a v petih nadaljnjih dneh je dal že namestnik to rešitev na znanje mestnemu šolskemu svetu Goriškemu“.

Pravima „Soča“: to je bila zares hitrost, nenasvadna doslej v Avstriji, zlasti v takih

